

ikke have, som nu alene hviler hos Ministeriet, og som jeg mener, at vi skulle lade hvile hos Ministeriet (En Stemme: Hvilke Skridt?). Derfor troer jeg, at det vilde være betænkeligt endog at udtale et saadant Dasse eller Haab, og det er i Betragtning af disse Omstændigheder, ifølge hvilke jeg anerkjender, at der er Anledning til at være bekymret, men ifølge hvilke jeg tillige antager, at der for Diebliffet hverken er Anledning for os til at udtale et Tillids- eller et Mistillidsvotum til det nærværende Ministerium, at jeg vil tillade mig at foreslaae det ærede Thing, at vi forlade denne Sag, og gaae over til Dagsordenen med følgende Motivering: Uagtet Thinget deler den Bekymring, hvormed den antydede Gjennemførelse af den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar d. A. imødefees, saa erkjendes det dog, at Indgivelsen af den foreslaaede Adresse er utilraadelig under de nuværende vanskelige Forhold og beslutter derfor at gaae over til Dagsordenen.

Grundtvig: Turde jeg tage Ordet et Dieblif, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Hvis det er til en blot personlig Bemærkning, saa har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Grundtvig: Idet den høitærede Rigsdagsmand, som nys satte sig, stræbte at lede Thinget efter sit Hoved og til sin Mening, hvilket jeg paa ingen Maade laster, sagde han ikke blot, hvad han jo var i sin fulde Ret til at sige, at han hverken onskede eller haabede, at Thinget skulde lade sig lede af mig, men hvis jeg ikke hørte feil, saa sagde han tillige, at han haabede, at Thinget ikke lod sig forlede til at ledes af mig, og dersom det var hans Udtryk, saa maa jeg ligefrem protestere imod, at jeg skulde være nogen Forleder eller Forsører (Munterhed), og maa sige, at uagtet jeg anseer det Maal, hvortil den ærede Rigsdagsmand vil, om han kan, lede Thinget, for aldeles urigtigt, saa vilde jeg dog aldrig kunne forsvare at bruge det Ord, at han vilde „forlede“ os.

Tillisch: Med Hensyn til den sidste Talers Uttringer vil jeg dog sige, at har jeg brugt det Ord: forlede, saa har jeg naturligvis ikke lagt den Mening deri, som han har

troet at kunne tillægge samme. Jeg har kun meent, at jeg haabede, at Thinget ikke vilde lade sig lede hen paa den Vel, som den ærede Rigsdagsmand vilde, at der skulde følges.

Grundtvig: Jeg vil blot erindre, at Ordet „forlede“ ikke kan have anden Mening . . .

Formanden (ringer): Den ærede Rigsdagsmand har ikke Ordet. Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Bregendahl: Det kan jo vistnok ikke mistjendes, at et Forslag som det, der nu er fremkommet, erholder en ganske søregen Vægt, naar man seer hen til, fra hvem det er fremsat; det er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Tillisch), som har indtaget en saadan Stilling, at Flere jo med Forventning og Tillid see hen til ham, og troe at have en særdeles Opfordring til at følge ham. Jeg troer derfor, ogsaa, at det vil være et tildeels forgjæves Forsøg ikke at ville gaae ind paa det Forslag, som han har fremstillet, men jeg kan dog ikke dele den Betragtning af Sagen, som han nu har udviklet for os, og jeg kan ikke slutte mig til det Forslag, som han har stillet. Jeg tvivler jo ikke om, at jeg i saa Henseende vil blive i en temmelig afgjort Minoritet ved Affstemningen idag, men jeg maa finde mig i en saa ubehagelig Stilling, og jeg skal derfor kun med saa Ord, saameget mere som jeg ikke venter, at min Stemme skal kunne vinde Mange for et modsat Votum, begrunde, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til dette Forslag. Den ærede Rigsdagsmand støttede sit Forslag deels paa Betragtningen af, at der ikke tidligere fra Rigsdagens Side, efterat den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar d. A. var blevet beftjendt, er udtalt nogen Mistillid. Jeg kan nu ikke erkjende, at der deri, at der ikke tidligere er udtalt nogen Mistillid, skulde være nogen Grund til ikke at udtale den nu; thi eengang maa jo vel være den første, og jeg troer ikke, at den Tid, der er hengaaet siden Kundgjørelsen, naar vi see, hvad der er foregaaet i den Tid, er saa lang, at man kan sige, at Rigsdagen ved at tie har givet sit Samtykke til den kongelige Kundgjørelse, eller tilkjendegivet nogen Tillid til Mi-